

[Bækholt]

ringsinteresse i erhvervslivet – skal opnås. Derfor kan vi være meget enige med regeringen i, at man vil bruge sommerperioden til at foretage forskellige overvejelser desangående, således at vi kan komme frem til de bedst mulige regler på området. Det skal være regler, der tjener den målsætning, som vi mener skal opfyldes, en større investering i erhvervslivet, og det skal også være regler, der ikke betyder, at vi havner i den modsatte groft.

Med disse bemærkninger vil jeg sige, at vi afventer regeringens udspil og på den baggrund afviser de forslag, som de konservative er kommet med.

Anders Poulsen (V):

I venstre er vi særdeles tilfredse med, at dette beslutningsforslag er fremsat. Avancebeskatningen på aktier har i lang tid været urimelig hård. I det hele taget har generationsskiftebeskatningen i erhvervslivet meget ofte været diskuteret og med rette.

At kapitalvindingsbeskatningen på landbrugsejendomme virker urimelig, er der vel efterhånden en bred politisk forståelse for, men jeg vil også godt sige, at den nuværende særlige indkomstbeskatning ved aktieafståelser virker fuldt så urimelig i byerhvervene. Derfor medvirker vi endda særdeles gerne til at få nogle bedre forhold på dette område. Om det foreliggende beslutningsforslag er den helt rigtige måde at løse problemerne på, vil jeg foreløbig overlade til arbejdet i udvalget nærmere at bedømme.

I den forbindelse kunne der godt være grund til at grave lidt dybere i, hvordan investorer er stillet ved investering i forskellige former for værdipapirer. Her viser det sig, at aktieinvesteringer selv efter dette beslutningsforslags gennemførelse egentlig ikke bliver tilstrækkelig favorable.

Beskatningsreglerne for værdipapirer i almindelighed er fastlagt i statsskattelovens § 5, og deraf fremgår, at anlægsaktivers stigning eller fald i værdi holdes uden for indkomstopgørelsen. Der bortses i den forbindelse naturligvis fra nærings- og spekulationsaktiver. De nærliggende alternative investeringsmuligheder til aktier er obligationer og pantebreve, hvor stigningen holdes uden for den almindelige indkomstbeskatning.

Begrundelsen i sin tid for at supplere statskattelovens § 5 med regler om særlig indkomstbeskatning var først og fremmest de stærke prisstigninger, der fandt sted på de enkelte beskatningsområder, men der har jo ikke været sådanne prisstigninger på aktieområdet i de senere år. Der har tværtimod været tale om et direkte prislefald, og der er intet, der tyder på, at vi i de kommende år vil opleve prisstigninger, som egentlig kan berettige, at aktieavancebeskatningen ligger i lov om særlig indkomstskat.

Dertil kommer, at hele avancebeskatningsområdet er et meget kompliceret område og har kompliceret hele vores skattesystem urimelig meget. Det er nemlig sådan, at når avancebeskatningen bliver særlig hård, indføres der nogle modifikationsregler. Lad mig i den forbindelse henvise til fusionslovens bestemmelser. Lad mig også henvise til bestemmelserne på dødsbøbeskatningsområdet, som muliggør succession for arvinger, idet arvinger indtræder i afdødes skattemæssige stilling. Hvis arvingerne beholder de pågældende aktiver, til de igen dør, så at der opstår et dødsbo efter dem, kan deres arvinger igen succedere.

Hele dette system, skabt på grund af stramme avancebeskatningsregler, komplicerer vores skattesystem helt urimelig meget. Derfor mener vi, at det vil være rigtigt i forbindelse med dette udvalgsarbejde at overveje, om egentlig ikke aktiebeskatningsreglerne skulle føres tilbage til statsskattelovens § 5. I hvert fald mener vi, at det vil være rigtigt at overveje dette.

Men jeg indrømmer, at det fremsatte beslutningsforslag er en ganske betydelig og helt nødvendig forbedring i forhold til de nuværende bestemmelser på området, som er helt uholdbare, hvis man ønsker at tiltrække risikovillig kapital til erhvervslivet. Derfor går vi som sagt ind i udvalgsarbejdet særdeles positivt.

Glistrup (FP):

Siden finansminister Vilhelm Buhls dage er der intet nyt kommet frem på det område, vi her befatter os med. Vi har gentagne gange fået opsummeringer af, hvor der er problemer, og hvordan ordningerne skal vurderes, senest i den store, tykke og klare gule betænkning, som kom i sommeren 1978, og